

Sygn. akt II CSK 442/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku M.Z.D.

przy uczestnictwie A.D.K., małoletniej M.D., małoletniej J.K., Miasta K., W.D., I.L.,
B.C., P.D., J.D., S.D., P.G., A.G., D.C. małoletniej N.D. i J.D.

o stwierdzenie nabycia spadku po S.W.D.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 października 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania

P.G. i A.G.

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od P.G. i A.G. na rzecz Miasta K. kwotę 240 (dwieście
czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji

skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony – co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik uczestników A.G. i P.G. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 listopada 2017 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie wystąpiła. Przyczyną kasacyjną w rozumieniu tego przepisu jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Przez tę rozbieżność należy rozumieć brak zgodności rozstrzygnięć w sprawach o takich samych lub bardzo podobnych stanach faktycznych, w którym mają zastosowanie te same przepisy. Rozbieżności tej nie ma w sytuacji, w której sądy wysnuwają odmienne wnioski prawne, a następnie wydają różne orzeczenia w sprawach o różnym podłożu faktycznym, przy braku tożsamyh lub bardzo zbliżonych ustaleń faktycznych. Nie należy więc zrównywać wielokierunkowości stosowania prawa w niejednakowych stanach faktycznych oraz różnorodności orzecznictwa – naturalnej i uzasadnionej – z rozbieżnością, zasadniczo niepożądaną i wymagającą krytycznej oceny i ewentualnej eliminacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2015 r., III CSK 59/15, OSNC 2016 nr 2, poz. 29).

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie jest więc wystarczające przytoczenie spraw i oznaczających je sygnatur bez wykazania, że rozbieżność w orzecznictwie rzeczywiście występuje, że jest istotna i że wyraża się

odmiennością rozstrzygnięć wydanych w takich samych lub bardzo podobnych okolicznościach faktycznych i prawnych.

W odniesieniu do skargi kasacyjnej uczestników A.G. i P.G., należało stwierdzić, że autor skargi kasacyjnej nie wykazał, że wykładnia art. 1015 k.c. w zakresie pojęcia dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania wywołuje wątpliwości lub rozbieżność w orzecznictwie sądowym na tle tożsamyh stanów faktycznych. W sprawie Sądy pierwszej i drugiej instancji szczegółowo i wyczerpująco wyjaśniły znaczenie tego pojęcia powołując wystarczającą argumentację jurydyczną i doktrynalną, co także przemawia za brakiem podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z tytułu powołanej podstawy przedsądu.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pełnomocnika uczestnika Miasta K. zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 2 oraz § 6 pkt 2 w zw. z 10 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

as]

aj